

поле за близкитѣ свои. Не мога да не изкажа на Ваше Царско Височество и моята лична признателностъ за изказанитѣ отъ Васъ благородни възпомянания на моя възлюбленъ родителъ, на главното ржководство на когото о Бозѣ почившия Императоръ Александъръ II повѣри своята войска, която извърши на тия височини и на полетата на младото княжество безпримѣрна въ историята храбростъ. Жертвитѣ, принесени отъ Русия прѣди двадесетъ и петъ години, дадоха благородни плодове. Господаря Императоръ, неизмѣнно благожелателенъ къмъ сѣдбата на българския народъ, искрено се радва за успѣхитѣ на княжеството въ пѣтя на самостоятелното развитие на неговата гражданственостъ. Въ името на Негово Императорско Величество вдигамъ чашата и пия за здравето и благоденствието на ржководителя на българския народъ Негово Царско Височество Князь Фердинандъ и Негово Царско Височество Князь Бориса и за по-нататъшното мирно благоденствие на драга България*.

Рѣчта била посрѣцната съ възторжени „ура“.

Не можемъ да не подчертаемъ и рѣчта на първия български тогава сановникъ г. д-ръ Ст. Даневъ, Министъръ-прѣдседателъ, основнитѣ мисли на която трѣбва да ржководятъ държавата ни въ единение съ Русия:

„Ваше Императорско Височество!

„Ваше Царско Височество!

„Господа!

„Въ скрижалитѣ на всемирната история, освобождението на България е написано съ златни букви, защото е събитие рѣдко, даже, единствено.